

Arrest

nr. 246 080 van 14 december 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. APPELEN
Tessenderlosesteenweg 158
3583 PAAL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. GOSTEK, die *loco* advocaat J. APPELEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Irak. U bent op X geboren in X maar leefde sinds 2004 of 2005 tot uw vertrek uit Irak in Bagdad. U woonde niet langer in het ouderlijk huis. U bent van Arabische afkomst en was soennitische moslim maar u heeft recent, in juli 2019 ongeveer, uw religie veranderd. U beschouwt uzelf nu als ‘protestants-evangelisch’. U werkte als handelaar en uw financiële toestand was vrij goed. U bent niet gehuwd.

Op 10 juni 2017 werd u, na 14u, benaderd door drie voor u onbekende mannen, vlak bij uw huis in de wijk Tunis in Bagdad. Een van hen identificeerde zich als lid van al-Hashd al-Shaabi.

Hij zei dat ze donaties nodig hadden voor al-Hashd al-Shaabi en ter ondersteuning van families van martelaren en weeskinderen. Er werd u een bedrag van 80 000 dollar gevraagd. U zei dat u enkel een kleiner bedrag van 800 dollar kon geven en tijd nodig had om een groter bedrag bijeen te krijgen. U werd bedreigd en beledigd en ging daarna naar huis. De volgende nacht, na 2u, ontplofte een bom bij uw huis. U bent daarbij gewond geraakt aan uw oor, uw hoofd en een teen. U bent daarna onmiddellijk naar de bureu gegaan. 's Ochtends heeft uw buurman u naar het ziekenhuis gebracht. U bent daarna ondergedoken bij uw tante aan vaderskant in de wijk Al Mansour. U heeft uw zaken geregeld en na 20 dagen bent u vertrokken uit Irak.

Op 1 of 2 juli 2017 heeft u Irak verlaten en bent u gereisd naar Turkije waar u ongeveer 2 maanden heeft verbleven. In die periode in Turkije bent u via een vriend op de hoogte gebracht van 2 dreigbrieven van 2 verschillende sjiitische milities.

In september 2017 bent u vertrokken naar Griekenland waar u verbleef tot juli 2018. In juli 2018 reisde u naar Luxemburg waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw verzoek werd geweigerd in januari 2019. In februari 2019 kwam u naar België.

Op 20 februari 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België. In juli 2019 ongeveer bekeerde u zich tot het katholicisme. Sedert 6 weken, rond nieuwjaar 2020, bent u bekeerd tot de protestantsevangelse kerk.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een dreigbrief van Asa'ib Ahl al-Haq (kopie), een dreigbrief van Kata'ib Hezbollah (kopie), medische documenten (origineel en kopie) en e-mailverkeer (kopie) met Mary Budson, een lid van de katholieke kerk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Bagdad geïsoleerd te worden door sjiitische milities omdat u naliet in te gaan op de eis om een grote som geld te doneren aan de al-Hashd al-Shaabi. Voorts vreest u problemen te zullen kennen omwille van uw bekering tot het christendom tijdens uw verblijf in België.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielaanvraag.

Zo dient er allereerst te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag op fundamentele wijze wordt ondermijnd door flagrante tegenstrijdigheden tussen uw verklaring voor de Luxemburgse autoriteiten en uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal.

Ten eerste moet worden vastgesteld dat u totaal uiteenlopende verklaringen aflegde over het moment van uw vertrek uit uw land van herkomst. verklaarde u voor de Luxemburgse autoriteiten op uw verhoor van 10 september 2018 dat u samen met uw familie Irak heeft verlaten op 22 oktober 2013 (Anhörungsprotokoll zum Antrag auf internationalen Schutz von Herrn H. M., 10/09/2018, p. 4). U zou vervolgens jarenlang in Turkije hebben gewoond, waar u een asielaanvraag indiende bij UNHCR in 2013. U en uw familieleden ontvingen een positieve beslissing. Later zou uw statuut zijn herroepen om voor u onbekende redenen. Uw familieleden – van wie u bij het CGVS verklaarde dat u reeds in Irak met hen had gebroken – reisden door naar de VSA, terwijl u als enige in Turkije bleef. Uiteindelijk reisde u verder naar Europa. Voor het CGVS daarentegen verklaart u dat u uit Irak bent gevlucht op 1 juli of 2 juli 2017.

We stellen vast dat dit geen kleine inconsistentie is. Integendeel, tussen het moment van vertrek dat u aangeeft voor de Luxemburgse autoriteiten en het moment van vertrek dat u aangeeft voor het CGVS ligt meer dan drie en een half jaar. De vaststelling dat u dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde over het moment van uw vertrek uit uw land van herkomst – een essentieel gegeven bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming - tast uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate aan.

Ten tweede blijkt dat u ten aanzien van de Belgische en Luxemburgse asielinstanties totaal verschillende verhalen hebt verteld over de redenen voor uw vertrek uit Irak. Zo verklaarde u voor de Luxemburgse autoriteiten op uw verhoor van 10 september 2018 dat u een jaar lang, in de periode 2006/2007, met de Amerikanen heeft samengewerkt. U kocht en verkocht generatorsets en werkte voor een bedrijf dat samenwerkte met de Amerikanen. Uw broer F. werkte als ingenieur samen met andere Amerikaanse ingenieurs. U verklaarde dat uw familie, gezien jullie activiteiten, uit Diyala, uw geboorteplaats, werd verdreven en jullie naar Bagdad zijn gegaan. Om in Bagdad in vrede te kunnen leven deden jullie zich voor als sjiieten. In 2007 kwamen gewapende mannen naar jullie huis in Bagdad en ze vroegen naar uw broer die op dat moment niet thuis was. Het zouden leden van de sjiitische militie Jaysh Al Mahdi zijn geweest. Daarop zijn jullie uit vrees voor hen verhuisd naar een andere wijk in Bagdad, naar Tunis. De arbeidsovereenkomst van uw broer met de Amerikanen werd beëindigd en jullie werkten verder als freelancers en jullie kenden geen problemen tot 2013. In 2013 zou uw broer, die toen werkte als instructeur, bedreigd geweest zijn door de sjiitische militie Asa'ib Ahl al-Haq. Uw broer werd bevroegd over waar hij zijn kennis van Amerikaanse militaire voertuigen vandaan haalde. Uw broer was bang van de milities en heeft daarop Irak verlaten. Drie maanden na het vertrek van uw broer F. werd opnieuw gevraagd naar uw broer door enkele mensen. U was niet thuis en uw zus zou verteld hebben dat F. Irak heeft verlaten. Die personen stelden verschillende vragen en zouden geëist hebben dat de mannen van de familie zich bij hen zouden aanmelden. Hierna heeft u samen met uw familie uw huis verlaten. U heeft verbleven bij verre familieleden, vooraleer Irak definitief te verlaten. Jullie zijn allemaal naar Turkije vertrokken(Anhörungsprotokoll zum Antrag auf internationalen Schutz von Herrn H. M., 10/09/2018, p. 6-7). We stellen vast dat u niets van deze asielmotieven, de aanleiding voor uw vertrek uit uw land van herkomst die u naar voor brengt voor de Luxemburgse autoriteiten, ook aanhaalt voor het CGVS. Bij het CGVS vertelde u een volledig ander verhaal in verband met een bedreiging door de al-Hashd-alShaabi in 2017. Het is totaal ongeloofwaardig dat u niets van vermeldt van de problemen die u en uw familie zouden hebben gehad omwille van het werk van uw broer voor het CGVS indien u werkelijk zou vrezen voor vervolging of een risico op ernstige schade. Deze vaststellingen tasten uw algemene geloofwaardigheid nog verder aan en dit in bijzonder ernstige zin.

Aansluitend stelt het CGVS vast dat u de aanleiding voor uw vertrek uit Irak die u naar voor bracht bij het CGVS helemaal onbesproken laat in Luxemburg. U verklaarde in Luxemburg op uw verhoor op 10 september 2018 helemaal niets over de bedreigingen en de bomaanslag die zich afspeelden op 10 en 11 juni 2017. Dit is totaal onbegrijpelijk indien uw verhaal waar zou zijn en maakt uw verhaal manifest ongeloofwaardig.

Geconfronteerd met deze manifeste tegenstrijdigheden in uw asielrelaas verklaart u op uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS op 12 februari 2020 dat u helemaal niet naar Luxemburg wilde en dat u daarom verkeerde informatie heeft gegeven aan de Luxemburgse asielinstanties (CGVS, H., 14.03.2020, p. 32). Deze uitleg voor het feit dat u de waarheid niet heeft verteld is absoluut onaannemelijk. Uw verklaring dat u bewust verkeerde informatie heeft gegeven in Luxemburg kan enkel een indicatie zijn voor een duidelijk gebrek aan vrees voor vervolging of ernstige schade. Indien u werkelijk zou vrezen voor vervolging of ernstige schade zou u niet uw best doen om te komen met een verhaal op basis waarvan u meent geen internationaal beschermingsstatuut te kunnen verkrijgen. Zelfs indien het CGVS zou meegaan in uw compleet onlogische redenering is het niet te verklaren waarom u sowieso nog uw best zou doen om een uitgebreid asielrelaas naar voor te brengen, waarvan u niet wil dat dit een basis zou zijn voor een internationaal beschermingsstatuut. Indien u geen statuut wou in Luxemburg zou u nagelaten kunnen hebben een verzoek om internationale bescherming in te dienen of afstand kunnen hebben doen van uw verzoek om internationale bescherming. Gezien uw bijzonder opmerkelijke verklaring dat u helemaal niet naar Luxemburg wou en daarom verkeerde informatie heeft gegeven, werd u ook expliciet gevraagd of u de waarheid niet heeft verteld om naar België te komen. In de notities van het persoonlijk onderhoud van 12 februari 2020 werd genoteerd dat u daar 'ja' op antwoordde (CGVS, H., 14.03.2020, p. 33). Bij mail van 6 maart 2020 wenst u echter een opmerking te maken bij de notities van het persoonlijk onderhoud voor wat betreft deze passage uit de notities. U vermeldt in uw mail van 6 maart het volgende: 'Nee, ik wil België. De vraag is niet duidelijk. Ik denk dat de vertaler niet het juiste antwoord heeft gegeven. Ik heb het niet goed gehoord! (opmerking bij de notities van het persoonlijk onderhoud, nr. 4).'

Deze opmerking vermag de appreciatie van het CGVS op vlak van uw tegenstrijdige verklaringen niet te wijzigen. U heeft immers eerder in het persoonlijk onderhoud wel degelijk aangegeven dat u helemaal niet naar Luxemburg wou en daarom verkeerde informatie heeft gegeven. Deze opmerking bij de notities van het persoonlijk onderhoud brengt overigens een nieuwe inconsistentie in uw verklaringen naar voor. Enerzijds verklaart u immers op het persoonlijk onderhoud van 14 februari 2020 dat u verkeerde informatie heeft gegeven aan de Luxemburgse autoriteiten, anderzijds ontkent u in de opmerking bij de notities van het persoonlijk onderhoud in uw mail van 6 maart 2020 de waarheid niet te hebben verteld.

Ten derde stelt het CGVS op basis van het administratief dossier vast dat u op 1 februari 2019 een beroep heeft ingediend tegen de weigering van een internationaal beschermingsstatuut van de Luxemburgse autoriteiten. U heeft het beroep ingetrokken via faxbericht van uw advocaat Ardavan Fatholahzadeh van 12 november 2019 (Audience publique du 19 novembre 2019, p. 1). Op het persoonlijk onderhoud van 12 februari 2020 ontkent u deze objectieve vaststelbare feiten. U verklaart: 'Ik heb van het begin geen beroep gedaan omdat ik geen Luxemburg wou.' Deze inconsistentie ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid zo mogelijk nog verder.

Naast uw asielaanvraag betreffende de verplichte donaties voor al-Hashd al-Shaabi, waarvan de ongeloofwaardigheid zonder enige twijfel is aangetoond, verklaarde u ook, ongeveer juli 2019, bekeerd te zijn tot het katholicisme. U beweert rond nieuwjaar 2020 dan opnieuw bekeerd te zijn tot de protestants-evangelische kerk. Gezien de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds ernstig is aangetast, kunnen uw verklaringen over uw beweerde bekering niet zonder meer worden aangenomen.

Daarenboven is het CGVS is van mening dat uw verklaringen over uw beweerde bekering tot het christendom op verschillende punten ernstige tekortkomingen vertonen.

Ten eerste is het opmerkelijk dat u bij het interview bij DVZ op 13 januari 2020 niets vermeld heeft over uw beweerde bekering tot het christendom terwijl u volgens uw eigen verklaringen reeds bekeerd was tot het katholicisme en dit vanaf ongeveer juli 2019. U zou zich dan nogmaals hebben bekeerd tot de protestants evangelische kerk rond nieuwjaar 2020. Op de vraag waarom u uw bekering niet heeft vermeld bij DVZ antwoordt u dat ze het u niet hebben gevraagd (CGVS, H., 14.03.2020, p. 6). Ze zouden u niet geïnterviewd hebben. Deze uitleg is niet overtuigend aangezien u uitdrukkelijk de vraag werd gesteld of u nog iets aan de verklaring toe te voegen had naast de verklaringen die u reeds had gedaan (CGVS verklaring, p. 3). U geeft in het persoonlijk onderhoud van 12 februari ook zelf aan dat de kernpunten konden worden vermeld bij DVZ (CGVS, H., 14.03.2020, p. 2). Indien u werkelijk (reeds tweemaal) van religie zou zijn veranderd en omwille van die reden een gegronde vrees voor vervolging zou kennen in geval van terugkeer naar Irak, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u dit spontaan zou hebben verteld op het moment dat u werd gevraagd naar de redenen van uw verzoek om internationale bescherming in België. De vaststelling dat u dit niet deed en dit pas opwierp tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS ondermijnt verder de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen alsook van uw verklaringen over dit aspect van uw relaas in het bijzonder.

Ten tweede moet het CGVS vaststellen dat u weinig overtuigende verklaringen aflegde over de motieven voor en het proces van uw beweerde bekering. Zo zei u dat u in het verleden geen religieuze persoon was en dat in juli 2019 plots veranderde. U heeft daar geen overtuigende verklaring voor. U verklaarde dat u niet echt serieus religieus praktiserend was. U ging niet naar de moskee. U verklaart: 'Ik hou van vrijheid. Moet men praktiserend zijn? Ik hou van vrijheid. Het is niet makkelijk. De religie is niet makkelijk.' U was in de eerste helft van 2019 ziek en lag ongeveer drie tot vier maanden in bed. U zou toen in juni of juli 2019 een vriend hebben gezegd: 'Ik wil mijn religie veranderen (CGVS, H., 14.03.2020, p. 26-32).' Het CGVS stelt zich ernstige vragen bij dergelijk plotse ommekomst. Uit uw verklaringen valt immers geen specifieke interesse in het christendom af te leiden op dat moment. Na deze plotsklapse beslissing om uw religie te veranderen, zou u gaan praten zijn met een vrouw, die u vragen stelde over uw intentie om zich te bekeren. Uit uw verklaringen blijkt dat u vooral wou weten of het christendom een 'makkelijke' religie was, aangezien de islam 'moeilijk' zou zijn en er veel dwang zou zijn. Behoudens uw bekommernis over de 'gemakkelijkheid' van de religie, haalt u geen enkel ander motief aan waarom u de ingrijpende beslissing zou hebben genomen om zich te bekeren tot een nieuwe religie en waarom u dan wel specifiek aangetrokken zou zijn geweest tot het christendom. Het CGVS meent dat dergelijke gang van zaken absoluut niet overtuigend overkomt. Van een persoon die zich vanuit een diepgewortelde interesse en oprecht gevoel bekeert tot een nieuwe religie, een zeer bepalende en impactvolle gebeurtenis in een leven, kan worden verwacht dat hij op duidelijke en

overtuigende wijze kan uitleggen waarom hij een dergelijke belangrijke stap heeft gezet, *quod non in casu*.

Voorts stellen we ook vast dat uw religieuze interesse sowieso weinig standvastig is wat de oprechtheid en diepgeworteldheid van uw vermeende bekering verder in vraag stelt. U bent op aangeven van een vriend in het opvangcentrum rond juli 2019 naar de katholieke kerk gegaan. U werd daar onthaald door een vrouw waarmee u gedurende een periode contact bleef houden. U werd ook naar een specifiek adres van een priester in Genk doorgestuurd. Het adres bleek echter verkeerd. U nam opnieuw contact op met die vrouw maar ongeveer eind 2019 is het contact verbroken en reageerde ze niet meer. Uw vriend zou dan hebben gezegd naar de protestantsevangelische kerk te gaan, wat u ook heeft gedaan (CGVS, H., 14.03.2020, p. 26-32). Het feit dat u 'toevallig' zes weken voor het persoonlijk onderhoud bekeerd bent tot de protestants-evangelische kerk roept daarenboven ook vragen op over de oprechtheid van u interesse in deze stroming van het christendom.

Daarnaast moet het CGVS vaststellen dat uw kennis, interesse in en gevoel bij het christendom heel oppervlakkig is en weinig overtuigend overkomt, wat het CGVS doet twifelen aan de oprechtheid van uw wil om bekeerd te worden. U kan niet antwoorden op de vraag wat er speciaal is aan de stroming van de protestants-evangelische kerk binnen het christendom en op de vraag wat het betekent te behoren tot de protestants-evangelische kerk kan u enkel een vaag antwoord geven: 'Ik heb het gevoel dat het daar een comfortabele tijd is en de mensen vriendelijk zijn en jouw aanspreken en er geen moeilijkheden zijn. (...)' U weet ook niet hoe men het 'heilige boek' noemt. Op het persoonlijk onderhoud kan u slechts enkele feestdagen opgeven binnen uw beweerde nieuwe religie (CGVS, H., 14.03.2020, p. 26-32). Via uw mail van 6 maart 2020 wenst u echter een opmerking te maken bij de notities van het persoonlijk onderhoud voor wat betreft deze passage uit de notities over de feestdagen (opmerking bij de notities van het persoonlijk onderhoud, nr. 3). U vermeldt in uw mail van 6 maart nog 4 bijkomende feestdagen. Deze opmerking vermag de appreciatie van het CGVS op vlak van uw kennis echter niet te wijzigen. De kennis van feestdagen betreffen immers makkelijk instudeerbare kennis en is helemaal niet van doorslaggevend belang voor de appreciatie van het CGVS.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de **EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief het gedeelte van de Baghdad Belts gelegen in de provincie Bagdad, waaronder Tarmiya, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Besmayah, Nahrwan, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat deze grondig is gewijzigd sinds 2017. De toenmalige eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.*

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de activiteiten van ISIL in Bagdad en de Baghdad Belts in 2018-2019 beperkt waren nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017. ISIL heeft wel nog actieve cellen in het noordelijke en westelijke gedeelte van de Baghdad Belts. Vanuit de gebieden waar het traditioneel steun heeft genoten, is ISIL nog steeds in staat om aanvallen uit te voeren in het stedelijk centrum van Bagdad.

ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. Het merendeel van deze aanvallen door ISIL vindt plaats in de Baghdad Belts, met name in de districten Tarmiya, Taji en Latifiya al is het aantal incidenten, en het aantal burgerdoden dat hierbij valt, nog steeds beperkt.

Het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018-2019 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIL vanaf juni 2014 in bepaalde delen van Irak voerde, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjjiitische milities geleid.

Deze prominent aanwezige sjiiitische milities - die officieel deel uitmaken van de ISF en onder de paraplu van de PMU werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIL verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de (andere delen van de) ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. De dreigbrief van Asa'ib Ahl al-Haq en de dreigbrief van Kata'ib Hezbollah hebben een beperkte bewijswaarde gezien eenieder in de mogelijkheid verkeert dergelijk document aan te maken, zodat de herkomst ervan niet kan worden nagegaan. Voorts dient te worden opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, quod non in

casu. Uw medische documenten, die onder meer een letsel aan uw linkeroor betreffen, vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de vastgestelde verwondingen of letsels werden opgelopen. Een arts doet hoogstens vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Het e-mailverkeer met Mary Budson tot slot, die lid zou zijn van de katholieke kerk, kan enkel aantonen dat u betrokkene kent.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Het eerste middel en enig middel *“is gebaseerd op de schending van de redelijkheidsplicht en de zorgvuldigheidsplicht, zijnde algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.*

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“Verwerende partij had alsdan rekening dienen te houden met door verzoeker bijgebrachte verklaringen/stukken en de bestaande vrees in hoofde van verzoeker.

Immers heeft verzoeker naar zijn beste vermogen geantwoord op de vragen van het CGVS.

Dat echter verzoeker meerdere attesten bijbrengt dewelke het bewijs van zijn asielrelaas staven.

Verzoeker legt immers volgende documenten neer: een dreigbrief van Asa'ib Ahl al-Haq, een dreigbrief van Kata'ib Hezbollah, medische documenten en emailverkeer met Mary Budson, een lid van de katholieke kerk.

Dat de bewijswaarde van voormelde attesten door het CGVS ten onrechte in vraag wordt getrokken daar het CGVS verwijst naar het feit dat verzoeker in Luxemburg een afwijkende verklaring aflegt.

De documenten dewelke verzoeker bijbrengt spreken evenwel voor zich.

Dat er geen enkele reden is om te twijfelen aan de waarachtigheid van de verklaringen afgelegd door verzoeker t.o.v. het CGVS.

Minstens diende aan verzoeker een subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend om reden dat de situatie in Irak allerminst veilig te noemen is.”

2.2. Bij aanvullende nota van 27 november 2020 brengt verweerder een 'update veiligheidssituatie Bagdad' bij die gebaseerd is op volgende documenten (met URL's):

- UNHCR *“International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq”* van mei 2019;

- EASO Country Guidance note: *“Iraq”* van juni 2019;

- EASO COI Report *“Iraq - Security situation”* van maart 2019;

- EASO Country of Origin Report *“Iraq: Security situation”* van oktober 2020;

- COI Focus *“Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak”* van 20 maart 2020.

3. Beoordeling

3.1. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.2. De bestreden beslissing motiveert inzake verzoekers vluchtrelaas bij de Belgische autoriteiten dat het grote verschillen vertoont met het relaas dat verzoeker deed bij de Luxemburgse autoriteiten.

Te dezen stelt de bestreden beslissing vast:

- verzoeker legde totaal uiteenlopende verklaringen af over het moment van zijn vertrek uit Irak: bij de Luxemburgse autoriteiten situeerde hij dit vertrek op 22 oktober 2013, waarna hij in Turkije verbleef, terwijl hij bij het CGVS daarentegen verklaarde dat hij uit Irak is gevlucht op 1 juli of 2 juli 2017;
- verzoeker vertelde ten aanzien van de Belgische en Luxemburgse asielinstanties totaal verschillende verhalen inzake de redenen voor het vertrek uit Irak: het blijkt dat verzoeker geen enkel van de asielmotieven die hij naar voor brengt voor de Luxemburgse autoriteiten aanhaalt voor het CGVS alwaar hij een volledig ander verhaal brengt in verband met een bedreiging door de al-Hashd-al Shaabi in 2017;
- wanneer verzoeker geconfronteerd werd met deze manifeste tegenstrijdigheden verklaart hij bij verweerder dat hij niet naar Luxemburg wilde en dat hij daarom verkeerde informatie heeft gegeven aan de Luxemburgse asielinstanties, hetgeen als uitleg absoluut onaannemelijk is in het kader van een verzoek om internationale bescherming;
- verzoeker legt inconsistente verklaringen af inzake het al dan niet indienen van een beroep in Luxemburg tegen de weigering van een internationaal beschermingsstatuut van de Luxemburgse autoriteiten.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift naar de bijgebrachte documenten kan geen afbreuk doen aan de voorgaande pertinente vaststellingen die steun vinden in het dossier. De motiveringen inzake het verschil tussen de door verzoeker aangevoerde asielmotieven in Luxemburg en België blijven derhalve onverminderd overeind.

3.3. Verzoeker voert verder aan dat hij zich ongeveer juli 2019 heeft bekeerd tot het katholicisme en dat hij zich rond nieuwjaar 2020 dan opnieuw bekeerde tot de protestants-evangelische kerk.

Hieromtrent stelt de bestreden beslissing vast:

- verzoeker heeft bij het interview bij de DVZ op 13 januari 2020 niets vermeld heeft over een bekering tot het christendom terwijl hij volgens zijn eigen verklaringen reeds vanaf juli 2019 bekeerd was tot het katholicisme en rond nieuwjaar 2020 tot de protestants evangelische kerk;
- verzoeker legt weinig overtuigende verklaringen af aangaande de motieven voor en het proces van zijn beweerde bekering terwijl van een persoon die zich vanuit een diepgewortelde interesse en oprecht gevoel bekeert tot een nieuwe religie kan worden verwacht dat hij op duidelijke en overtuigende wijze kan uitleggen waarom hij een dergelijke belangrijke stap heeft gezet;
- verzoekers kennis, interesse in en gevoel bij het christendom is heel oppervlakkig en weinig overtuigend wat nogmaals doet twifelen aan de oprechtheid van zijn wil om bekeerd te worden.

Andermaal dient te worden opgemerkt dat de loutere verwijzing naar de bijgebrachte documenten geen concrete betwisting is die afbreuk kan doen aan de voorstaande vaststellingen. Aangezien de motiveringen inzake verzoekers bekering steun vinden in het dossier en niet concreet worden ontkracht, blijven ze onverminderd overeind.

3.4. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert geen concreet verweer ten aanzien van de omstandige motivering inzake de veiligheidssituatie in Irak waaruit blijkt dat hij niet in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Mede gelet op de inhoud van de aanvullende nota van verweerder van 27 november 2020 toont verzoeker niet aan dat hij in zijn voorgehouden regio van herkomst een reëel risico loopt zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS